

Forskning og kreditering

Praksis vedrørende merittering og medforfatterskap har vært tatt opp i Forskningsutvalget i Den norske patologforening. I 2011 ble det skrevet et dokument: «Forskning og forskersamarbeid – Praktiske retningslinjer for bruk av biobank». Som et vedlegg til dette dokumentet følger her et strateginotat for forskningssamarbeid innen patologifaget, hvor man reflekterer over utfordringer knyttet til biobankdrift og merittering av patologarbeid:

Forskning er en oppgave både for universitetsenheter og helseforetak. Det er i økende grad vanlig at opplysninger fra remisser benyttes i forskning, og at biologisk materiale tilhørende patologimiljøer ønskes bearbeidet, enten av patologer eller andre, i forbindelse med nye forskningsprosjekter. Det fremstår som en økende utfordring å forholde seg til dette, og notatet ønsker å belyse noen av de forhold man står overfor.

Ved store universitetsavdelinger foreligger det en kombinasjon av sykehusmiljø og universitetsmiljø, og en må tilstrebe at dette forholdet er preget av konstruktivt samarbeid og samordning, også på tvers av fagmiljø. I de ulike miljøene kan målsettingene være noe forskjellige, også i forhold til forskning, men det vil i regelen være en del sammenfallende interesser. Det vil ofte være hensiktsmessig med et felles forskningsutvalg på avdelingene, eller utvalg med gjensidig representasjon mellom avdelinger. Dette gjør det lettere å håndtere og samordne forskningsprosjekter hvor begge «sider» er involvert, og kommunikasjon blir enklere.

Det vil være viktig for patologimiljøene at sekundær bruk av materiale fra avdelingene og arkivene (biologisk materiale, tilknyttet informasjon, etc) i forbindelse med forskningsprosjekter gjøres på en slik måte at fagmiljøene er involvert og får optimal nytte av samarbeidet (kompetanseutvikling, kreditering, belønningmidler, m.m.) og ikke bare fremstår som «tekniske underleverandører». På samme måte må patologimiljøene kreditere samarbeidende avdelinger ved bruk av f.eks. kliniske data og oppfølgingsdata. Forskningsutvalget i DNP anbefaler inngåelse av gode samarbeidsavtaler mellom forskerne, bl.a. med avtaler om kreditering (se vedlagt; eksempel på oppsett av samarbeidsavtale).

Mange tidsskrift har nå klare retningslinjer for hvem som skal være med som medforfattere, og det er i mange tidsskrifter blitt en del av publiseringsprosessen at man må oppgi hva den enkelte forfatter har bidratt med i utarbeidelsen av studien/manuskriptet. Det har vist seg ved enkelte anledninger at innsendte manuskript er basert på resultater som opplagt inneholder informasjon utarbeidet av en patolog uten at en patolog er blant forfatterne. Den norske patologforening mener at dette er svært bekymringsverdig. Dersom en kollega kan vise til manglende medforfatterskap etter å ha bidratt med informasjon som er sentral for et vitenskapelig arbeid, må vedkommende få støtte for sitt ønske om å meritteres. Dette kan skje gjennom dialog med andre forfattere på det aktuelle arbeidet, ved kontakt med ledere på nivå over de enkelte forskerne, eller ved kontakt med det aktuelle tidsskriftet.

Det er viktig at faggrupeledere, avdelingsledere, forskningsutvalget i DNLF og styrene i de øvrige fagmedisinske foreninger i DNLF har økt oppmerksomhet på dette problemet.

**Forskningsutvalget,
Den norske patologforening
07.11.2018**